

Θ. Μάνος

ρὲλ 16, Μοντεγκύ 13, Ζολᾶ 0, λευκαὶ 4. Διὰ τὴν ἔδραν τοῦ Δυκάμ, Δεσανέλ 16, Αἰκάρ 2, Βουρζέ 15, Ζολᾶ 0. Κατὰ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν ὁ Σορέλ συνενέκρωσε 49 ψήφους, λαθῶν τὰς 3 ἐκ τῶν 4 λευκῶν, ὁ δὲ Βουρζέ 19 ψήφους, κερδήσας 2 ἀπὸ τὸν Δεσανέλ καὶ τὰς δύο τοῦ Αἰκάρ. Οὕτως εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ταίνε ἐξελέγη ὁ Ἀλβέρτος Σορέλ, ἱστορικός, ἐγκύφας προπάντων εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν, εἰς δὲ τὴν τοῦ Μαξίμου Δυκάμ ὁ διάσημος μυθιστοριογράφος Παῦλος Βουρζέ. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο πρὸ πολλοῦ ἦτο γνωστόν. Ἀλλὰ πολλοὶ δὲν ἤκουσαν μετ' εὐχαριστήσεως τὸ ὅτι ὁ Σορέλ διεδέχθη τὸν Ταίνε, ἀντὶ τοῦ Βουρζέ, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα ἔχει πολὺ μεγαλειτέραν συγγένειαν πρὸς τὸ τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

— Ἐγνώσθη ἤδη ὅτι κατὰ τὸν εἰσιτήριον αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ λόγον ὁ Παῦλος Βουρζέ θὰ ἐγκωμιάσῃ ἀντὶ τοῦ Μαξίμου Δυκάμ τὸν Γουσταῦν Φλωμπέρ. Νέα δὲ ἔργα ὁ νέος ἀκαδημαϊκὸς ἐτοιμάζει: «Πέραν τῆς θαλάσσης» δημοσιευθόμενον ἀγγλιστὶ συγχρόνως καὶ γαλλιστὶ καὶ τὸ «Τραχικὸν Εἰδύλλιον» ἔργον τοῦ ὁποίου ἴσως ὁ τίτλος θὰ μεταβληθῇ. Τὰς ἐξ Ἀμερικῆς ἐντυπώσεις του ὁ Βουρζέ θὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων», ὑπὸ τὸν τίτλον Profils Etrangers.

— Δι' ἤλθεν ἐξ Ἀθηνῶν, προσερχόμενος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐπιστρέφων εἰς Παρισίους ὁ γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Πιέρ Λοτί. Ἐμεινεν ἐδῶ ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἐπεσκέψθη τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰ Μουσεῖα καὶ τὸ ἑσπέρας κατελθὼν εἰς Πειραιᾶ ἐπεβιβάσθη τοῦ διὰ Μασσαλίαν ἀποπλέοντος ἀτμοπλοίου. Ὡς γνωστόν ὁ Λοτί ἐπιστρέφει ἐκ μακροῦ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ Παλαιστίνην ταξιδίου, τὸ ὅποιον θὰ περιγράψῃ διὰ μακρῶν ἐντυπώσεων, ἀγορασθεισῶν ἤδη ὑπὸ ἐκδότου ἀμερικανοῦ.

— Ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Ἀριστείδου Γαλανοῦ ἐξεδόθη εἰς τόμος περιέχων μερικὰ ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ Δημητρίου Παπαροηγοπούλου, ἦτοι πεζά, χαρακτηριστὰ καὶ ποιήσεις. Τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ ἀλησιμονήτου ποιητοῦ δὲν εἶνε κυρίως ἀνέκδοτα, ἀλλὰ διὰ πρώτην φοράν συμπεριλαμβάνονται εἰς τόμον, ἐσπαρμένα τέως ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ δυσσεύρετα.

— Ἐν τῷ γαλλικῷ «Journal des savants» ὁ Παῦλος Ζανέ διαγράφει τὴν ἱστορίαν τοῦ Μυθιστορήματος ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τοῦ 1610 μέχρι σήμερον, κατὰ τὸ λαμπρὸν σύγγραμμα, τὸ ἐκδοθὲν περὶ τούτου ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ὑπὸ τοῦ Μοριγιώ. Ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ περὶ τῆς Ἀστραίας, ἐκδοθείσης τῷ 1610, τοῦ πρώτου γαλ-

λικοῦ μυθιστορήματος, καὶ καταλήγει μέρη τοῦ Ζολᾶ, τοῦ Δωδὲ καὶ τοῦ Λοτί.

Ἐπιστημονικά

Εἰς τὰ «Ἀρχεῖα τῆς ἐγκληματολογικῆς Ἀνθρωπολογίας», ὁ γάλλος βουλευτὴς καὶ συγγραφεὺς Α. Βερνάρ, δημοσιεύει εὐγλωττον καὶ ἐνθερμον μελέτην περὶ τῆς «Δημοσιότητος τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων» χρυσομένους κατ' αὐτῆς, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὴν εἶνε ὑπὲρ τῆς θανατικῆς ποινῆς. «Ἡ λαίμητόμος, συμπεραίνει, ἐξευρωμένη ἐπὶ δημοσίας πλατείας, μακρὰν τοῦ νὰ ἐκφοβίξῃ τοὺς ἐγκληματίας, ἀπεναντίας τοὺς ἐξοικεῖναι πρὸς τὴν μηχανὴν τῆς τιμωρίας».

— Ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ἐξεδόθησαν ἤδη οἱ τρεῖς πρώτοι τόμοι, — τὸ ὅλον σύγγραμμα θὰ συνίσταται: ἐκ πέντε, — τῶν Δοκιμῶν τοῦ διασήμου ἀγγλοῦ καθηγητοῦ Θωμᾶ Χῶξλυ, τοῦ φίλου καὶ συνεργάτου τοῦ Δαρβίνου. Ὁ πρῶτος τόμος περιέχει μίαν σύντομον ἀλλὰ χαρακτηριστικωτάτην αὐτοβιογραφίαν καὶ ἐννέα δοκίμια γραφέντα περὶ διαφόρων θεμάτων ἀπὸ τοῦ 1866 μέχρι τοῦ 1890. Ὁ δεῦτερος περιέχει τὸ περίφημον δοκίμιον περὶ τῆς παλαιᾶς θεωρίας τῆς ἐξελιξέως, διελευσῆς πολλὰ στάδια καὶ ἀναστυλωθείσης ἐπὶ βάσεως ἐπιστημονικῆς διὰ τῆς «Μοχλῆς τῶν Εἰδῶν» τοῦ Δαρβίνου. Ὁ δὲ τρίτος τόμος περιλαμβάνει ἐπὶ ἄλλα δοκίμια, γραφέντα μεταξὺ τοῦ 1851 καὶ 1881, περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἐπιστήμης ἐν τῇ ἀνατροφῇ.

Καλλιτεχνικά

Εἰς τὸ ἐφετεινὸν Σαλὸν τῶν Παρισίων ἔχουν ἐκθέσει διάφορα ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς καὶ οἱ ἐν Παρισίους ἔλλητες καλλιτέχναι: Θ. Ράλλης καὶ Α. Ἀντωνιάδης, ζωγράφοι, Α. Σῶγος καὶ Κρίνος, γλύπται καὶ Α. Γέλβερο ἀρχιτέκτων.

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Φυγάρη ἐδόθη ἐν Παρισίους ἑκτακτος καλλιτεχνικῆ ἑσπερὶς ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι σεισμοπαθῶν. Μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ καταρτισθέντος κομιτάτου, διαπρέπουσιν τὰ ὀνόματα τοῦ Κοπέτ, τοῦ Σουλῶ Προυδιώμ, τοῦ Ἐρεδιᾶ, τῆς κυρίας Ἰουλιέτας Ἀδάμ, τοῦ Οὔσσαϊ, τοῦ Λεχὸν Δελίλ, τοῦ Δεσάμ, τοῦ Κλαρετί, τοῦ Ρεϊνὰκ κλ. κλ. Ἡ ἑσπερὶς ἐδόθη ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ «Μεγάλου Ξενοδοχείου», κατὰ τὸ ληφθὲν δὲ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, ἐπέτυχε θαυμασίως.

Θεατρικά

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «Κωμικοῦ Μελοδράματος» ἐν Παρισίους, ἐπαίχθη ἐσχάτως ὁ Φάλσταφ τοῦ Βέρδη. Ὡς μουσικῆ, τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ ἰταλοῦ συνθέτου ἐκρίθη ὀλίγον πληκτικόν ἄλλ' ἤρесе πολὺ ἡ ἐκτέλεσις του. Κατὰ τὴν παράστασιν ἦτο παρών καὶ ὁ Βέρδης, διατρέψας, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ καὶ παντοίων τυγῶν ἐκδηλώσεων λατρείας καὶ θαυμασμοῦ.

— Εἰς τὸ παρισινὸν θέατρον τοῦ Ὠδεῖου ἐπαίχθη κατ' αὐτὰς νέον ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Λαβδάν, τοῦ συγγραφέως τοῦ μετὰ τῆς ἐπιτυχίας παιχθέντος δράματος Ὁ πρίγκιψ Λωρέν, ἐπιγραφόμενον *Les deux nobles*. Τὸ ἔργον εἶνε νεωτεριστικώτατον, διακρινόμενον διὰ τὴν περιπάθειαν καὶ τῶν χαρακτήρων του τὴν ἐκπληκτικὴν ἀρίθειαν. Τὴν πρώτην του διδασκαλίαν ἔστειψε πλήρης ἐπιτυχία.

— Ἦρχισαν ἐνταῦθα ἡ τὰς παραστάσεις των τὰ ὑπαίθρια ἑλληνικὰ θέατρα. Ὁ θίασος Ταβουλόρη-Παντοπούλου, ἐν ᾧ πρωταγωνιστὴ ἡ καλλιτέχνις Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου, παίζει εἰς τὸ θέατρον Τσόχα. Δευτερος δὲ θίασος ὑπὸ τὸν κ. Κοτοπούλην, ἐγκαθηδρόβη εἰς τὸν «Παραδεισον». Ἡ δεσποινὶς Βερώνη ἀνεγώρησεν εἰς Σμύρνην, ὅπου θὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων καθ' ὅλον τὸ θέρος.

— Πλουσία, τουλάχιστον κατὰ ποσόν, προμηνύεται ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία πρωτοτύπων θεατρικῶν ἔργων. Συγγραφεῖς παλαιὰ καὶ νέοι ἐτοιμάζουσιν δράματα, κωμωδίας καὶ κωμειδύλλια, ἤρχισαν δὲ οἱ θίασοι ἐκφυμαζόμενοι εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν.